

Belki de Ben Senim Ayten

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ekim 2021

Çoğalt düşlerini, Ayten:

Ne şiirsin sen ne de şirindir gülümsemen

Şık ceketin ve dekolten

Gözümü almadı değil hani

Pervane olduğun İlhan'ın penceresinde büyüyen

Bir çiçeksi ya da ağaç dalı belki neşe

Sönen göğün gemici feneri

Aşksa senin adın

Dalgalar vuran gönlünde mi yatıya kaldım?

Aşktır hicreti ömrün

Evrelerde saklı hüznün

Bazen kırık tekeri döngünün

Hicvettiğınse ne şarkı ne dünün

Suluk resmi

Sindikçe insan içindeki silindire

Soldukça çiçekler yaz güneşinde

Belki bir vaveyla yüreğini kundaklayan

Belki naylon terlikleri o küçük çocuğun

Hani, hani, yitip giden bir hayal gibi

Diktiğin sökükleri ömrün

Sakalım yok ki inandırırım seni, Ayten

Mihrabı mızrabı kırık neferi olsam ne ki mevsimin?

Sen ki nazenin

Bense beyhude bir gülüşle

Açmışken kollarımı sana doğru

Elbet Yaratanın kolladığı da doğru

Yoksa hala ayakta kalır mıydım, Ayten?

Ne düşsün ne gerçek

Ne sevdiğim yalan ne de kanadığım

Kanattığımsa yüreğini

Dikenlerimden nemalandığın.

Ben kimim Ayten ve sen:

Asla var olmamış bir kumaş ki

Dokuduğum ve dokunduğum teninde mutluluğun
Başa aldığım bir filmin son perdesi.

İçimdeki perdeler uçuşan
Varlığım ve sevgimse akışkan
Lanetle beslenen iblis ve eşrafı
Melek olsam ne ki koca evrende?
Melekelerim yitti yitecek
Cahil cesareti ile sevdiğimse tek gerçek.

Ah, Ayten ve yalnızlığım
Kırmalı bebek gibi dolandığım
Bir kördüğümsem ne ki çözülmediğim
Bazen suskun bazen dilbaz
Hayatı öteleyen her kavşakta saklı bir lamba gibi
Bir sönüp bir yandığım
Belki de akmayan çeşmesi kovulduğum köyün
İnhisarında aşkın ve hüznün
Kodaman bir gölgenin de peşimde olduğu
Söyle Ayten, kimim ben?
Varla yok arası varlığın
Belki de ben benim, Ayten
Sense semiren acılardan şiirler örerken
Seni sevdiğim de yalan
Şair olduğum da.

Şiari ömrün bazen kaybolduğum
Belki de doğmamalıydım ben şiirlerden önce
Gel gör ki şiirin karnında geçti ömrüm
Bir avazda yaşayıp öldüğüm
Kramp girence kalemim
Kampa girdiğim bir ömür
Soluklandığım ne ki şiirlerin nezdinde?
Benimse şiirlerden inşa ettiğim o saklı bahçe
Solmaya hazırım dünden
Emanet canımla yaşarken ne ki
Ölümsüzlüğe adadığım sözcüklerden örülü çehrem
Adım adım da yaklaşırken ölüme...